

netop et Spørgsmaal, hvor han kunde have gjort sin store Indflydelse gældende og støttet denne Sag. Særlig da Aftenskolebevægelsen er rejst i Odense, synes jeg, det havde været hans Pligt ikke at svigte i denne Sag; men han har ikke villet slutte sig til os. Han er ikke til Stede og kan altsaa ikke meddele os sine Bevæggrunde dertil.

Jeg skal saa atter vende mig til den højtærede Minister vedrørende den lille Bevilling paa 347 Kr. til at give danske Lærere en supplerende Religionsundervisning. Det skal være en Undervisning i Fortolkningskunst og Forsvarslære for Bibelen og Religionen. Jeg mente nu, at Kristendommen ikke behøvede det, den klarede sig nok alligevel, men eftersom jeg nu hører, hvorledes de Kundskaber, de saaledes erhverve, skulle anvendes, er jeg bleven meget mere betænkelig derved. Den højtærede Minister sagde nemlig, at disse Lærere kunde faa Brug derfor i Skolen. Er det da Mening, at de, naar de have faaet et saadant Kursus i Apologetik, ogsaa skulle anvende det, de have lært, i Skolen, at de altsaa skulle tage de Strids-spørgsmaal op, som rejses med Hensyn til Kristendommen, og lære Børnene, hvordan man skal afslaa de Angreb, der fra Videnskabens Side rettes mod Bibelen? Jeg frygter for, at det vil blive en meget ensidig Undervisning, og jeg tror, de fleste Forældre vilde meget frabede sig, at der meddeles deres Børn en saadan Undervisning. Den højtærede Minister mente, at vi Socialdemokrater maatte se noget symbolsk i denne Sag. Jeg maa sige, jeg forstaar ikke, hvad den højtærede Minister mener med denne Udtalelse. Er der nogen, som forstaar Socialdemokratiets Stilling overfor Religionen, maa det netop være den højtærede Minister, der jo i mange Aar har været Medlem af vort Parti og jo egentlig kan betegnes som Danmarks Millerand, saa han forstaar udmærket godt og kender nøje Socialdemokratiets Stilling overfor Religionen. Jeg vil derfor gerne spørge ham, hvad han mente med, at der maatte være noget symbolsk for os Socialdemokrater i denne Sag.

Jeg spurgte den højtærede Minister om disse to gamle persiske Sprog, som Løjtnant Olufsen skulde have opdaget, men det gik med denne Minister som med tidligere Ministre: naar man spurgte dem derom, sagde de: det kender jeg ikke noget til. Saa henviste den højtærede Minister mig til at læse Bogen, der kunde jeg maa- ske faa Oplysninger. Heraf turde frem-

gaa, at den højtærede Minister ikke selv har læst den. Det vil jeg nu ikke bebrejde den højtærede Minister, thi der er jo ingen, der vil læse den Bog, det er netop det, Folk ikke ville. Men maaske Departementschefen har læst den, — skønt det kan godt være, at heller ikke han har gjort det. Der er dog vel nok en i Ministeriet, der har faaet Paabud om at læse den. Maaske det yngste Kontorbud har maattet paatage sig den Opgave. Naa, Ministeren ved altsaa ikke noget om disse to opdagede gamle persiske Sprog. Maaske det ogsaa var en Trykfejl i Anmærkningerne, at der stod „opdagede“; der skulde maaske have staaet „opfundne“ i Stedet. Den ærede Ordfører ynder jo ikke os Socialdemokrater — det kan jeg for Resten saa godt forstaa —, han kan jo nok ønske at tage en eller anden lille Hævn over os, og det mest raffinerede, han kunde tænke sig, var, at hver af os Socialdemokrater i Finansudvalget skulde have et Eksemplar og læse det igennem.

Jeg skal saa til Slutning gøre et Par Bemærkninger om det kirkelige Udvalg. Maaske jeg maa oplyse — det er ganske rart at vide, hvad en saadan Ting har kostet os —, at der paa indeværende Finanslov er bevilget 40,000 Kr. til det, og at der paa forrige Aars Finanslov ligeledes var bevilget 40,000 Kr. Det vil sige, at der nu er anvendt 80,000 Kr. til det kirkelige Udvalg. Nu kommer den højtærede Minister og vil have 20,000 Kr. til, saa er vi oppe paa 100,000 Kr. Jeg synes nu, vi godt kunne slutte af med de 80,000 Kr., der er virkelig anvendt Penge nok paa de Resultater, vi have set fra det kirkelige Udvalgs Side. Men efter hvad den højtærede Minister nu fortæller os, er der jo langt, langt tilbage endnu. Der er en Mængde store Spørgsmaal, som det kirkelige Udvalg sidder og tænker paa og diskuterer om. Ministeren nævnedes Præstelønningsloven, Spørgsmaalet om Stiftsmidlerne, Præstegaardsjordene, Konfirmationen, Kirkesyn, en Dissenterlov, Ligbrænding, Højtidsoffer og meget, meget mere: Der er altsaa langt til Enden endnu med det kirkelige Udvalg. Det forekommer mig, at de Prøver, vi have set paa det kirkelige Udvalgs Arbejde, ere af en saadan Beskaffenhed, at de maa opfordre os til nu at sige Stop. Nu have vi anvendt 80,000 Kr. paa dette Udvalg, lad os nu ikke gaa videre.

Den højtærede Minister fik i Dag en Hilsen til det kirkelige Udvalg fra to ærede Medlemmer. Den ærede Ordfører (Jensen-